

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Yrsa

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 113.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072289286096/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

Mig lærte Tangkær Vellyst. Vilden Ungersvend
Kun skued da i Qvindens Skønhed Maalet for
Sin Attraa, der bruste kort, og hæved ham
Stolt over hende. Men de vilde Glieders Ruus
Bortdunster brat, og efterlader Sjælen slov.
Tit naar paa mine Vikingstog jeg giæsted, snart
En fremmed Konge, snart en Jarl, og saae hans Viv
Med sædelige Lin, og ædle Jomfruer
Som rakte Hornet mig til Velkomst, medens tødt
Blyfærdigheden farved deres Liliekind; –
Da følte jeg, at qvindlig Adel, gode Jarl,
Fortiente meer, langt meer, end Tangkærs Yppighed
Og Olufs Blussen. Langsomt er jeg modnet først;
Mit stolte Hjerter blødnedes; da lærte jeg
At Freia, Frigga, Siofna, Valhals Yndigste,
Ei komme selv, men vise sig i Qvinderne.
Og helligt blev mig meer og meer det ædle Køn,
Og Lyst jeg følte meer og meer til sødt at gaae
I Lænken, som en Qvindes Blik paalagde mig.
Dog fandt jeg aldrig end, hvad Hiertet ønskede sig!
Og Tangkær – Oluf – stod som vrede Spøgelser;
Og vinkte mig fra Yndighedens skønne Lund,
Til fæle Skygger, tunge Phytopyldelser.

REIGIN

Paa hvad Du yttre smukt og fast med Skialdekunst,
Min ædle Drot, jeg svarer Dig enfoldigt saa:
Den Mand, som cier ingen Viv, kun lever halvt.
Han spilder sig sin Fremtids Haab, og er han Drot,
Da skader han ei sig blot, men sir Fædreland.

HELGE

En Hyrdepige nærmer sig, med hviden Spand
Paa Hovedkrandsens lysegule Flæmminger.
Hun skal husvare først mig med en kiølig Drik
Paa Bænken under Bøgeskyggen. Midlertid
Lad gjøre klart ombord med vore Takkeloug,